

Nurs ve Barla



Geçtiğimiz Eylül’de Nurs’u ziyaret etmek üzere Hizan’dan yola çıktık. Nurs’u ilk defa görüp ziyaret edecektim. Vakit bir hayli ilerlemiş, ortalık kararmıştı. Yolda karanlık perdesi her tarafı kaplamış, hiçbir yer görünmüyordu. Aklımda sadece Bediüzzaman ve Nurs vardı. İnkârın zulüm karanlıklarını Kur’ân şavkıyla aydınlatan bir âlimin karyesine ilk yolculukta içimdeki sevinci, süruru ve heyecanını ifade etmek çok zor.

Yılların hayali, hasreti, arzusu ile özlediğim bir yolculuğun duygu yoğunluğu hissiyatı içindeydim. Bir an önce o kutlu beldeye varmanın sabırsızlığı, acelesi, telâşi ve merakı!.. Farklı, zevkli ve sevinç dolu yolculuğun manevî bir atmosferi içindeydik. Gece karanlığında dehlizde gider gibi dikkatimizi, hayalimizi ve merakımızı Nurs’a hasretmişti.

Gecenin bir vakti yolculuğun sonunda Nurs’a geldiğimizi girişte, yol üzerindeki levha “Nurs Köyü’ne hoş geldiniz” selâmıyla karşıladı bizi. Allah nasip etti, çok şükür. Hoş geldik, sevinçle kavuştuk. Hoş ve güzel bulduk. Ne mutlu bize! Nasıl bir yer, hayallerimle, gördüğüm gerçekler örtüşüyor mu? Sokak lambaların aydınlığında etrafıma bakıyorum. İçimi tatlı huzur kaplıyor. Kalbimize lâtif sevinçler doluyor...

Kendi köyüme, evime, aileme kavuşmuş gibi farklı, nadir ve müstesna hissiyatlar yaşıyordum. Köyün ortasından geçen dereye akan suyun üzerindeki asma köprüden geçtik. Ağaçların olduğu bahçedeki Bediüzzaman medresesine misafir oluncaya kadar etrafıma bakındım. Güzel bir sonbahar gecesiydi. Hafiften esen rüzgârın sesiyle hışırdayan yapraklar, dereye akan suyun şırıltısına karışıyordu. Sakin ve emin belde Nurs’un nezih, temiz, berrak yayla havası içime tatlı bir ferahlık veriyordu.

Medresede her yerden, bilhassa İstanbul’dan gelmiş misafirler vardı. Hep olduğu gibi orada da cemaatle yatsı namazı, tesbihat ve Kur’ân-ı Kerîm tilâvet edildi. Sonrasında Risale-i Nur dersi yapıldı. Kendi köyünde ve mekânında insanlara hitap eden Bediüzzaman’ı dikkat, ihtimam, huşu ve edeple dinledim... Çay ikramı, tanışma, sohbet ve muhabbetler gecenin ilerleyen saatlerine kadar devam etti. Geceyi geçireceğimiz odalara çekildik.

Bediüzzaman’ın ailesinin ruhaniyetlerine misafir olmanın idraki, huzuru ve mutluluğu bütün lâtifelerime sirayet etmişti. Geceyi nurlandıran ay ışığında duâ ve iltica zamanı hissettiğim manevî zenginlikler, hususî âlemimde bir an, bir ışık, bir iltifat, bir hatıra ve bir emanet olarak ruh dünyamdaki yerini almıştı.

Huzurlu, feyizli ve faziletli bir gecenin ardından sabah güneşiyle Nurs’un güzel, tatlı, hoş, şirin ihtişamını hayranlıkla görüp temaşa ettik. Ziyaretlerimizi yaptık. Veda zamanı gelmişti. Vuslatın sevinciyle, iftirakın hüznünü birlikte tadıyorduk. Hazan mevsimi, sonbahar esintileriyle yapraklar, buruk bir ayrılığı fısıldıyordu. “Mümkün olsa kalacaktım/ Bir ömür boyu Barla’da” Nurs için de aynı hazin duygular, lezzetli temenniler hayallerimizi okşadı.

Bediüzzaman menzillerinden ilk gördüğüm Nurs ile çok gittiğim Barla arasında gördüğümüz manidar benzerlikleri şöyle ifade etmek mümkün: Her iki köy de yüksek ve haşmetli dağlarla çevrilmiş. Dağların zirvelerinde çıplak ve yalçın kayalıklar var. Eteklerine indikçe ormanlar, gür ağaçlar ve yeşillikler başlıyor. Dağlardan gelen sular, küçük kanallarla köye hayat veriyor. Her evin önünde, yakınında bağlar, bahçeler ve meyve ağaçları var. Arazi yapısı dolayısıyla köy evleri yamaçlara, yokuşlara yapılmış. Düz ovalar, büyük tarlalar olmadığından geçim kaynağı hayvancılık, bağ ve bahçe işleri olmuş. Geçmişte her iki mekân kuş uçmaz, kervan geçmez mahrumiyet yerler olarak bilinmektedir. Mezarlıklar gür ağaçlıkla kaplı, asude yüksekçe bir yerdedir. İki köyde de Bediüzzaman'a, hizmetlerine ve talebelerine hürmetkâr, sıcak kanlı, samimî ve misafirperver insanları var. Nurs'da aile efradı ve kardeşleri olduğu gibi Barla'da "Aziz siddik kardeşlerim ve hizmet-i Kur'âniyede arkadaşlarım." Benzer hitaplar ettiği samimî dost, talebe ve kardeşleri olmuştur. Üstad, Nur'un İlk Kapısı eserinin mukaddemesinde Nurs ile Barla'nın benzerliğini ifade etmiştir. "Risale-i Nur'un birinci medresesi ve tarlası olan Barla karyesine... Aynen Nurs Köyü vaziyetindeki o eski medresem gibi ve Nurs'daki babamın aynı hanesi gibi ve hakikî meskat-ı re'sim (doğduğum yer) Nurs'a gelmişim gibi, gayet hazin ve lezzetli bir haleti hissettim." Cenab-ı Hak Üstad'a gurbet içinde Nurs'a benzeyen Barla'yı memleket yapmıştır.

Muzaffer KARAHİSAR